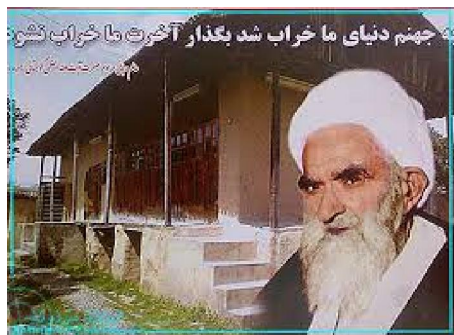

کتاب

اصحاب استجاره و مسجد سہلہ

میهمانی سفره مولا علیه السلام از آثار عمل استجاره در مسجد سهله

❖ مرحوم آیت الله کوهستانی (۱۳۰۸-۱۳۹۱ هـ.ق) از تلامذه مرحوم آیت الله سید ابوالحسن اصفهانی و آیت الله آقا ضیاء عراقی بود، بزرگان علماء به مرحوم کوهستانی ارادت داشتند، مرحوم امام خمینی در پیغامی برای ایشان گفته بودند: {سلام مرا به آقای کوهستانی برسانید. ما از ایشان التماس دعا داریم. هنوز نیمه راه هستیم؛ خیلی مانده به مقصد برسیم و محتاج دعای ایشان هستیم}. مرحوم

کوهستانی با تأسیس حوزه در زادگاهش روستای کوهستان؛ و تدریس در خانه خود؛ از طلاب پذیرایی می کرد، و همسرش از آنها پرستاری می کرد، لباسهای آنها را می شست و به نوعی مادری می کرد.

❖ مرحوم آیت الله حاج شیخ محمود گمّله‌ای لنگرودی از رفقای مرحوم آیت الله کوهستانی (۱۳۰۸-۱۳۲۶ق) بود، و هربار که به مدرسه ایشان در کوهستان (از حوالی شهرستان بهشهر مازندران) می آمد؛ مدت ۱۰ الی ۱۵ روز در آنجا می ماند. وی به مرحوم کوهستانی سخت علاقمند بود، مرحوم کوهستانی نیز نسبت به مرحوم گمّله‌ای احترام خاصی قایل بود.

❖ مرحوم آیت الله گمّله‌ای نقل می کرد: در نجف اشرف رسم طلبه ها و آقایانی که علاقه مند به امام زمان (عجل الله تعالی فرجه) و مشتاق دیدار حضرتش بودند. این بود که اربعین می گرفتند. کیفیت آن بدین ترتیب بود که چهل چهارشنبه متوالی به **مسجد سهله** (در نزدیکی کوفه) می رفتند و آن شب را به دعا و عبادت و تضرّع در درگاه الهی و زیارات امام زمان علیه السلام می پرداختند، و در طول

این مدت، علاوه بر مراقبت های لازم که مبدا معصیتی از آنها سرزند، نوعی ریاضت غذایی نیز داشتند، از پرخوری و خوردن غذاهای لذیذ (از قبیل گوشت، روغن و امثال اینها) پرهیز می کردند، و به اصطلاح غذایی "حیوانی" نمی خوردند. مرحوم کُملَه ای می گفت: من هم به این سنت حسنه اقدام کردم، و چهارشنبه ها به مسجد سهله می رفتم، و مراقب خود بودم، و غذایی اندک و غیر حیوانی می خوردم. در حدود چهارشنبه ۳۴ یا ۳۵ بود که شبی در مسجد به هنگام دعا و عبادت، دیدم مرد عربی آمد در کنارم نشست، ابتدا قرآن خواند و سپس مرا به سخن گرفت. من پاسخ او را با اکراه دادم، و نحواستم با او حرف بزنم! زیرا او را مانع کارم می دانستم، در این هنگام، سفره غذای خودش را باز کرد، و به خوردن غذایی چرب و پر از گوشت پرداخت، و به من نیز اصرار می کرد که: بیا با من از این غذا بخور. از او اصرار بود، و از من امتناع، سرانجام، به او گفتم من در شرایطی هستم که غذایی "حیوانی" نمی خورم. آن مرد گفت: بیا بخور، آنچه را شنیدی معنایش این است که "مثل حیوان نخور" نه آنکه "حیوانی نخور" یعنی انسان نباید مانند حیوان غذا بخورد؛ که صرفاً ملاحظه میل و ذائقه اش را می کند، و پایبند به حلال و حرام و طهارت و نجاست نیست، و افراط در لحومات دارد، مانند درندگان، و در خوردن طعام هم حریص است، و پرخوری دارد، و مدام به دنبال پرکردن شکم است، و هم از نظر نحوه خوردن؛ حال حیوانات نداشته باشد، که با ولع و تند تند خوردن نباشد}.

مرحوم کُملَه ای می گفت: آقا پس از آنکه این جمله را فرمود: از نظرم غایب شد! و من تازه فهمیدم آن کسی که من در طلب او اربعین گرفتم، همین آقا بود، ولی من او را نشناختم. مرحوم کُملَه ای ضمن نقل واقعه به خود ناسزا می گفت که چرا در حین تشرّفش آقا عَلَيْهِ السَّلَام را نشناخته است.

پژوهشگردها و آموزشگردهاى بنياد حيات اعلى

علوم معرفت الهى - علوم زبان وحى - علوم كلام وحى

علوم تلاوت كلام وحى - علوم كلام خازنان وحى - علوم فقه آئين الهى

علوم تقويم نجوم تخيم - علوم طب جامع - علوم پاكزيستى

آموزش برتر (اعلى) - علوم برتر (اعلى) - علوم توانمندى بانسروى الهى

علوم عمارت برتر - علوم انساب و تبارشناسى - رسانه هاى حيات اعلى

طرح و برنامه ريزى پژوهشى و مديريت و اشراف علمى

دارالمعارف الإلهية

نشر ششم: يازدهم جمادى الآخري ١٤٣٧

www.Aelaa.net

aelaa.net@gmail.com

والحمد لله رب العالمين